

LAKIALOITE 89/2004 vp

Laki tuloverolain 127 a ja 127 b §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

ALOITTEEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Lakialoitteessa ehdotan, että kotitalousvähennyksen enimmäismäärä nousee asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön osalta 1 250 euroon ja tavanomaisen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyön osalta 1 800 euroon vuodessa.

Lisäksi lakialoitteessa ehdotan, että kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksettujen sivukulujen lisäksi tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- tai hoitotyöstä voidaan vähentää 30 prosenttia palkasta, kun asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön osalta vähennysoikeutena säilyy laissa nykyisin oleva 10 prosenttia.

Lisäksi ehdotan, että ennakoperintärekisteriin merkitylle veronalaista toimintaa harjoitta-

valle maksetusta työkorvauksesta voi vähentää tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- tai hoitotyöstä 70 prosenttia, kun muiden töiden osalta säilyy vähennysoikeutena laissa nykyisin oleva 60 prosenttia.

Lisäksi tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä yleishyödylliselle yhteisölle maksetun työkorvauksen vähennysprosentin ehdotan nostettavaksi 70 prosenttiin nykyisestä 60 prosentista.

Lakialoitteen tavoitteena on lisätä kotitalousvähennykseen oikeuttavaa kotona tapahtuvaa tavanomaista kotitalous-, hoiva- ja hoitotyötä. Nykyisellään kotitalousvähennyksen pääasiallinen kohde on talojen ja mökkien remontit eli omaisuuden arvon kasvattaminen.

PERUSTELUT

Kotitalousvähennys on osoittautunut hyväksi työllisyyspolitiikan täsmäkeinoksi, jolla on lisätty kotitalouksien teettämää työtä. Tätä keinoa kannattaa edelleen jatkaa ja kehittää. Eräs merkittävä kehittämiskohde kotitalousvähennyksen hyödyntämisessä on sen nykyistä vahvempi suuntaaminen kotona tehtävän hoivatyön tukemiseen. Kotitalousvähennyksen käyttöalueen toivoisi nykyistä enemmän suuntautuvan

vanhusten ja lasten hoitamiseen eikä talojen ja mökkien remonteihin eli omaisuuden arvon kasvattamiseen, johon pääosa kotitalousvähennyksestä nykyisellään käytetään.

Voimassa olevan tuloverolain (1535/1992) mukaan kotitalousvähennyksen saa henkilö, joka maksaa asunnossaan tehdystä tavanomaisesta kotitaloustyöstä (esim. siivous tai lastenhoito) tai asuntonsa kunnossapidosta taikka pe-

rusparannuksesta työkorvausta tai palkkaa. Vähennys on enintään 1 150 euroa, josta omavastuu on 100 euroa. Vähennys on henkilökohtainen, eli vähennyksen voi tehdä molempien puolisoiden verotuksessa. Verovelvollinen saa vähentää kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamiensa sivukulujen lisäksi 10 prosenttia maksamastaan palkasta tai 60 prosenttia arvonlisäverollisesta yrityksen tai yleishyödyllisen yhteisön työkorvauksesta.

Jotta kotitalousvähennys kohdistuisi nykyistä enemmän hoito- ja hoivatyöhön sekä tavanomaiseen kotitaloustyöhön, pitää sen vähennys-oikeutta parantaa ja vähennyksen enimmäismäärää nostaa. Siksi ehdotan aloitteessani, että kotitalousvähennyksen enimmäismäärä nousee asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön osalta 1 250 euroon ja tavanomaisen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyön osalta 1 800 euroon vuodessa.

Kotitalousvähennyksen perusteisiin ehdotan muutoksia, jotka tekevät tavanomaisen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyön teettämisen kotitalousvähennyksen alaisena työnä entistä kannattavamiksi. Tällaisia parannuksia ovat:

Kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksettujen sivukulujen lisäksi tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- tai hoitotyöstä voidaan vähentää 30 prosenttia palkasta, kun asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai peruspa-

rannustyön osalta vähennysoikeutena säilyy laissa nykyisin oleva 10 prosenttia.

Ennakkoperintärekisteriin merkitylle veronalaista toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta voi vähentää tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- tai hoitotyöstä 70 prosenttia, kun muiden töiden osalta säilyy vähennysoikeutena laissa nykyisin oleva 60 prosenttia.

Tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä yleishyödylliselle yhteisölle maksetun työkorvauksen vähennysprosentin ehdotan nostettavaksi 70 prosenttiin nykyisestä 60 prosentista.

Lakialoitteen tavoitteena on lisätä kotitalousvähennykseen oikeuttavaa kotona tapahtuvaa tavanomaista kotitalous-, hoiva- ja hoitotyötä. Tämän työn inhimillinen merkitys on usein suuri, sillä hoivatyötä tehdään perheen lasten ja vanhusten hoitamiseksi. Kotitalousvähennyksellä voidaan siis helpottaa vanhempien ja omaisten kykyä järjestää läheisilleen hyvää ja ammattitaitoista hoitoa ja tavanomaisella kotitaloustyöllä antaa perheille enemmän aikaa yhdessäoloon. Samalla voidaan lisätä hoiva-alan ja kotitalousalan työllisyyttä.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

tuloverolain 127 a ja 127 b §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 127 a §:n 1 momentti ja 127 b §, sellaisena kuin ne ovat laissa 1162/2002, seuraavasti:

127 a §

Kotitalousvähennys

Verovelvollinen saa vähentää verosta osan käyttämässään asunnossa tai vapaa-ajan asunnossa tehdystä työstä maksamistaan määristä

(kotitalousvähennys). Vähennykseen oikeuttaa tavanomainen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyö sekä asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Vähennys on asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön osalta enintään 1 250 euroa ja

tavanomaisen kotitalous- hoiva- tai hoitotyön osalta 1 800 euroa vuodessa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 100 euroa.

— — — — —
127 b §

Kotitalousvähennyksen peruste

Verovelvollinen saa vähentää:

1) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamansa työnantajan sosiaaliturvamaksun, pakollisen työeläkemaksun, tapaturmavakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun sekä lisäksi asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön osalta 10 prosenttia maksamas-

taan palkasta ja tavanomaisen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyön osalta 30 prosenttia maksamastaan palkasta;

2) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettulle ennakoperintärekisteriin merkitylle veronalaista toimintaa harjoittavalle maksettusta työkorvauksesta 60 prosenttia ja tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- tai hoitotyöstä 70 prosenttia; ja

3) tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä tämän lain 22 §:ssä tarkoitettulle yleishyödylliselle yhteisölle maksettusta työkorvauksesta 70 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 .

Helsingissä 30 päivänä kesäkuuta 2004

Leena Rauhala /kd